

D ů v o d y:

Není-li z návrhu na povolení exekuce zřejma jeho nepřípustnost, povolí soud exekuci, ponechávaje dlužníku, by si vymohl zrušení po případě omezení exekuce (srovnej rozhodnutí čís. 1527 sb. n. s.). Na ten čas nelze podle obsahu návrhu na povolení exekuce posouditi, jaký osud stihne tvrzené uživatelské právo při rozvrhu nejvyššího podání. Ta otázka je důležitá, poněvadž podle toho, jaký osud stihne při tom uživatelské právo, bude se řídit způsob exekuce, bude teprve pak rozřešeno, zda jde o pohledávku peněžitou, či zda to je jinaké majetkové právo, na které se vede exekuce podle §§ 331 a násl. ex. ř. Není úkolem povolení exekuce, by exekuce byla povolena pro všechny budoucí možnosti, nehledíc k tomu, že si návrhovač vybral jen jednu z nich, ač není jisto, zda se při rozvrhovém řízení dostane něco na uživatelské právo.

Čís. 13213.

Ručení za škodu z provozu silostrojů (zákon ze dne 9. srpna 1908, čís. 162 ř. zák.).

Zapůjčil-li zástupce automobilových závodů své auto tomu, kdo pro něho jako subagent zprostředkoval prodeje aut, subagent pak převzal písemným prohlášením závazek, že bude se zapůjčeným vozem jezdit na vlastní zodpovědnost a že plně ručí za nehody z používání vozu, jakož i že bude hraditi ze svého náklady na opravy a na pohonné prostředky, že si obstará garáž na svůj náklad v místě, rozdílném od bydliště zástupce, kde i auto převzal, garáž obstaral, rozhodoval sám o jízdách autem a pohonné prostředky a součástky auta svým nákladem hradil, z počátku tak, že je odebíral od zástupce, jenž kupními cenami zatěžoval konto subagentovo, — byl silostroj přenechán na účet a nebezpečnost subagentovo (§ 1 (3) aut. zák.). Zástupce přestal býti páнем vozby po dobu, po níž subagent umístil auto v garáži a výhradně rozhodoval o jízdách autem.

Úmluva, jak se stala mezi zástupcem a subagentem, není neplatná podle § 13 aut. zák.

(Rozh. ze dne 26. ledna 1934, R I 1331/33.)

Proti žalobě o náhradu škody z provozu automobilu namítl žalovaný Reinhard M., že v době nehody byl automobil přenechán Františku K-ovi. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc soudu první stolice, by ji, vyčkaje pravomoci, znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc odvolacímu soudu, by rozhodl o odvolání nehledě k důvodům svého zrušovacího usnesení.

D ů v o d y :

Jest zjištěno, že žalovaný Reinhard M. zapůjčil své auto Františku K-ovi z důvodu, že tento jako subagent pro onoho zprostředkovával prodeje aut, že písemným prohlášením z 30. března 1931 převzal František K. závazek, že se zapůjčeným vozem bude jezdit na vlastní zodpovědnost a že plně ručí za nehody povstale z používání vozu, že dále bylo ujednáno, že K. bude hraditi ze svého náklady oprav a pohonných prostředků, že si obstará garáž na svůj náklad v Š., že auto skutečně převzal a v Š., mimo bydliště Reinharda M-a, garáž obstaral, o jízdách autem sám rozhodoval, pohonné prostředky a součástky auta svým nákladem hradil, s počátku tak, že je odebíral od M-a, pokud je tento na skladě měl, a M. kupními cenami zatěžoval konto K-ovo, jež tento jako subagent u něho měl. Tím byl přenechán silostroj podle § 1 odstavec (3) zákona o provozu silostroji na účet a nebezpečnost Františka K-a. Neboť z onoho zjištění plyne, až auto bylo dáno do volného nakládání Františku K-ovi na neurčitou dobu neb až na další opatření smlouvou, jež souvisela se smluvním poměrem jeho jako subagenta, z čehož patrně, že mu auto bylo předáno za účelem provozování jeho zprostředkovatelské činnosti. Nabyt proto K. právně chráněné moci nad vozidlem, pokud tento právní poměr trval, a nevylučuje takové předání auta pojmem »provozního podnikatele«, any motivy k druhé vládní předloze to vylučují jen při půjčce pro jediné použití aneb při výprose. Reinhard M. přestál také býti pánem vozby po tuto dobu, pozbyv možnosti nakládati se silostrojem (rozhodnutí 12.043 sb. n. s.) tím, že K. podle smlouvy umístil auto v garáži v Š. a výhradně rozhodoval o jízdách autem. K. převzal onou smlouvou provoz také na svůj účet, poněvadž M. mu nedodal ani řidiče, ani pohonné prostředky na svůj náklad, nýbrž připisoval mu je k tíži, pokud je na objednávku K-ovu dodal. Garáž si opatřil K. na svůj náklad a bral také užitek z provozu auta tím, že jej k výkonu zprostředkovatelské činnosti mohl volně podle své libosti používati, při čemž jest podotknouti, že prospěch nemusí záležeti jen ve finančním výsledku, nýbrž stačí i pouhé osobní upotřebení k vlastnímu pohodlí. Naproti tomu M. neměl žádného přímého užitku z provozu auta, a docílení snad většího množství zakazek následkem rychlejší pohyblivosti K-a používajícího auta, nepřichází v úvahu, poněvadž to jest jen nepřímý užitek a jde tu vlastně jen o pouhý zájem M-ův, který nemůže býti rozhodujícím pro pojem provozního podnikatele, an tento, nepoužívá-li auta výhradně pro osobní svou potřebu, provozuje provoz vždy i v zájmu jiného. A převzal-li K. nad to ještě výslovně i nebezpečí z provozu, splnil tím všechny předpoklady provozního podnikatele. Bezvýznamným jest, že K. měl vrátiti auto v nezměněném stavu, neprodá-li ho, a že mu za opotřebení bylo při vrácení auta připsáno k tíži 6.000 Kč, neboť předpokladem přenechání provozu není jen neúplatná smlouva. Jestli tomu tak, nejde o neplatnou úmluvu podle § 13 zákona o provozu silostroji a stala-li se škodná událost při jízdě autem v době, kdy provoz byl přenechán K-ovi, neručí za škody z provozu vlastník auta M.